

Lekvárban utaznak

MÍG MÁSHOL AZ EGYKORI SZÖVETKEZETEKNEK még az emléketől is szabadulni akarnak, Panyolán pont a fordítottja történik. Szövetkezetet alakítottak, hogy a falu hagyományos termékeit eredményesebben értékesíthessék.

Egykor két dolgról volt híres a ma hatszázötven lelkes Panyola: az ökreiről és a gyümölcsöseiről. A magyar szürke itt sajnos már a múlté, a gyümölcsösök azonban reneszánszukat élik. Még Kolozsvár meg Kassa környékéről is jönnek ide lekvárt, aszalványt venni, pedig azért arrafele is első osztályú szilva, körte, alma terem. De mégse olyan, mint itt, a Szamos, a Túr meg a Tisza partján! És nemcsak a kertekben, hanem a folyó menti lankákon, vagyis a dzsungelgyümölcsösökben is, mely a mai Európában igazi kuriózum.

Hazánk egyik legeldugottabb vidéke ez, amit az ország belseje felől csak nagy, fegyármati kerülővel, illetve át a Szamoson, komppal lehet megközelíteni. Munkahely pedig szinte semmi. Termőföld, hagyomány, munkaszeretet azonban van helyben – és kreativitás is. Mi is beszámoltunk már a panyolaiak úttörő vállalkozásairól, de a Szatmári Ízek Háza Szociális Szövetkezetről sokáig még csak nem is hallottunk.

– A szociális segélyezési rendszer, az alacsony felvásárlási árak és még egy sor negatív hatás gyakorlatilag tönkretette az egyszerű falusi gazdálkodást, amelynek

újraélesztése országszerte nagy kihívást jelent minden felelősen gondolkodó vezetőnek – mondja a falu polgármestere, **Muhari Zoltán**. – Panyolán ezért több pilléren nyugvó helyi gazdaságfejlesztési tervet indítottunk, amelynek keretében megalakítottuk többek közt a Panyolai Helyi Termék Szövetséget, és kapcsolódtunk a helyipiac.hu weboldalhoz is, amely bemutatja a faluban fellelhető helyi termékeket. Ez az internetes kereskedés, amelynek az önkor-

mányzat a koordinátora, lehetőséget nyújt a helyi termelőknek az értékesítésre, azaz kiegészítő jövedelem megszerzésére. Sokan élnek is ezzel.

A szociális szövetkezet tagjai is valami hasonlót akarnak. A táj adottságait kihasználva, a vidék gazdag gyümölcsstermesére építve olyan gyümölcsfeldolgozó manufaktúrát szeretnének létrehozni Panyolán, amely munkát ad e munkanélküliséggel küzdő vidéken, miközben a mai kor igényeihez igazodó, különféle gyümölcs- és zöldségtermékeket, például szatmári lekvárokat, aszalványokat állít elő.

megaszalhatnak. A szövetkezet jelenleg nyolc embernek ad munkát, akik a pályázat segítségével egy több hónapos oktatási programban vettek részt, ahol gyümölcsfeldolgozó képzést is szerezhettek. Azt követően pedig nekiláthattak a palántázásnak, majd a paradicsom- és uborkagondozásnak, meg ami ezekkel jár. Az uborkát eladták, a paradicsom nagy részét viszont feldolgozták: a szósz kis, ízléses üvegekben árulják, mint ahogy a lekvárjukat is, amit természetesen kézi kavarással üstökben főztek mindenféle adalékanyag nélkül.

KALLAI MÁRTON FELVÉTELE

– Egy másfél évvel ezelőtt meghirdetett pályázat nyerteseiként most egy éve kezdhették a munkát, ami ma is tart. Biztató eredményeket értünk el – fogad bennünket a szövetkezet szakmai vezetője, **Barabás Ambrus** a falu főutcájában lévő telepükön.

Egy gyönyörűen felújított régi parasztportán ülünk, előttünk két nagy katlanüst, hátunk mögött pedig egy hatalmas aszalókemence, ahol egy-egy fordulónál több mázsa szilvát, almát is

A sikeres hónapok ellenére a tagok foglalkoztatása bizonytalan, hiszen azt a program csupán másfél évre tette lehetővé. Egy újabb sikeres pályázat megoldhatna mindent – de már kész a vészforgatókönyv is: a már meglévő eszközökkel bér munkát végeznek majd, és közreműködnek a faluban főzött, és késztermékek eladásában. Bár persze jobban szeretnék közösen folytatni a munkát.

Balogh Géza

Ezt í
(október negy

1952. Alig hittek a szer- napokban hosszú megrakott teherautók ér- pal később a tanácselnök- zetek elkészülte alkalmá- ban. Összegyűlt az egész- nézgették a feldiszitett, denki elnémult, amikor a készülékhez, és a Rákos- után így szólt: „Az első szönet és a hála szava K- a mi kicsiny falunkról se-

1962. Fővárosunk egy- letes, 62 szobá- Vendégház. Ez az erkély- világ bármely fővárosába- Ezt a minden ízlést és igé- gógusok szakszervezete- vidéki tagsága és hozzáta- pesten időzve kényelmes- helyen szállhassanak meg- kodik, az nemcsak a m- építészeti szakértelem, h- társadalmunkat egyre job-

1972. Udvarolni járt- Szalaszendre, á- hogy nőismerőse helyet- meg, pénzszerzés céljáb- ismerték, nagy ravaszul e- a fejét. Ebből lett a baj, csak találkozott, résztvét- posan meg is jegyezte a- férfit. Már odafele a vor- után is, amikor talicskán- meg, amikor már vállára- még segíteni is akart nek-

1982. Nyolcvanegy es- Anghi Csaba pro- Növénykert nyugalmazó- vezette az állatkert újjáé- háború után, majd 1957- ja lett, 1962-től nyugdíj- dolgozott ugyanott, ezu- mai felügyelőjeként tev- szor nevéhez számos ku- dik, egyebek között ő h- állatfajták hazai tenyész- pásztorkutyákról, az a- nyérctenyésztesztéről. Óbu-

1992. Majdnem húsz- csak hétvégeker- hoz. Feleségem nagysz- karit, 21 sertést hizlal, gondoz, miközben csín- ink középiskolások, én- gyok Pesten, egy elvált-